

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

ஆங்கிலோ மராத்தா போர்கள்

அறிமுகம்:

ஆங்கிலோ—மராத்தா போர் (1775—1782) இந்தியாவில் மராட்டியப் பேரரசுக்கும் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கும் இடையே நடந்த மூன்று ஆங்கிலோ—மராத்தா போர்களில் முதன்மையானது. சூரத் ஒப்பந்தம் மோதலின் தொடக்கத்தை அடையாளம் காட்டியது, சல்பாய் ஒப்பந்தம் அதன் முடிவைக் குறித்தது. பிரிட்டிஷ் இழப்பு மற்றும் போருக்கு முந்தைய இரு தரப்பு நிலைகளை மீட்டெடுத்தல் ஆகியவை சூரத்துக்கும் புனே இராச்சியத்துக்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் விளைவுகளாகும்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் முதல் தலைவரும் கவர்னர் ஜெனரலுமான வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ், உடனடியாக தாக்குதலை நிறுத்த முடிவு செய்தார்.

பின்னணி:

மராட்டியப் பேரரசின் மூன்றாவது பேஷ்வாவான பாலாஜி பாஜிராவ், மூன்றாவது பானிபட் போரில் தோல்வியடைந்த மன அழுத்தத்தின் விளைவாக 1761 இல் காலமானார். அவரது மறைவுக்குப் பிறகு, அவரது மகன் மாதவராவ் பொறுப்பேற்றார் மற்றும் பானிபட் போரில் மராட்டியப் பேரரசின் இழந்த பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியை மீட்பதில் வெற்றி பெற்றார். மாதவராவ் காலமானதைத் தொடர்ந்து மராட்டியப் பேரரசில் அரியணையைக் கைப்பற்ற கடும் போராட்டம் நடைபெற்றது.

நாராயண் ராவ் மற்றும் அவரது மாமா இருவரும் பேஷ்வா ஆக விரும்புவதால், அவர்களுக்கு இடையே நிரந்தரப் போட்டி நிலவியது. இருப்பினும், நாராயண் ராவ் ஒரு பேஷ்வாவாக மாறினார், மேலும் அவரது மாமா ஆங்கிலேயர்களை சேர்க்க முயற்சி செய்தார். 1775 இல் சூரத் ஒப்பந்தம் எட்டப்பட்ட பிறகு ரகுநாத் ராவ் பாசைனை ஆங்கிலேயர்களிடம் திருப்பி அனுப்பினார்.

ரகுநாத் ராவ் தலைமையிலான ஆங்கிலேய ராணுவத்தால் பேஷ்வா நாராயண் ராவ் தாக்கப்பட்டு, அவரைப் போரில் ஈடுபடுத்தி வெற்றி பெற்றார். வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கால ஒப்பந்தம் பிரிட்டிஷ் கல்கத்தா கவுன்சிலால் நிறுத்தப்பட்டது, மேலும் கல்கத்தா கவுன்சிலுக்கும் மராட்டிய அமைச்சருக்கும் இடையே ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் 1776 இல் கையெழுத்தானது.

1777 ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தா கவுன்சிலுடனான ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனையாக நானா ஃபட்னாவிஸால் மேற்கு கடற்கரையில் ஒரு பிரெஞ்சு துறைமுகம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மகாத்திஷி ஷிண்டேவின் தலைமையில் மராத்தியர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் படைகளை புனேவுக்கு அனுப்பி அவர்களை அங்கேயே வைத்திருந்ததன் விளைவாக, புனேவுக்கு அருகிலுள்ள வட்கான் போரில் தீர்க்கமாக வென்றனர். 1779ல் ஆங்கிலேயர்கள் போரில் தோற்ற பிறகு ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் இடையே வட்கான் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

முதல் ஆங்கிலோ—மராத்தா போர் :

இந்தியாவில் நடந்த மராட்டியப் பேரரசுக்கும் பிரிட்டிஷ்க்கும் இடையே நடந்த மூன்று மோதல்களில் முதல் ஆங்கிலோ —மராத்தா போர் . சூரத் உடன்படிக்கையில் தொடங்கிய மோதல், சல்பாய் ஒப்பந்தத்துடன் முடிவுக்கு வந்தது. ரகுநாத் ராவ் சட்டப்பூர்வ வழித்தோன்றல் இல்லாவிட்டாலும், 1772 இல் மாதவ்ராவ் பேஷ்வாவின் மரணம் மற்றும் ரகுநாத் ராவ் அவரது மருமகனைக் கொலை செய்ததன் மூலம் ரகுநாத்தை பேஷ்வாவாக அறிவித்தார்.

நானா பட்னிஸ் மற்றும் 12 மராட்டிய தலைவர்கள் அடுத்த ஆண்டு ஒரு குழந்தைக்கு நாராயண ராவின் குழந்தை என்று பெயரிடும் நேரம் வந்தபோது இந்த தேர்வை ஆதரித்தனர். ரகுநாத் ராவ், தனது பதவியை விட்டுக்கொடுக்கத் தயங்கினார், பம்பாயில் ஆங்கிலேயர்களின் உதவியைப் பெற்றார் மற்றும் மார்ச் 7, 1777 இல் சூரத் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். ரகுநாத் ராவ் சல்செட் மற்றும் பாசெயின் பகுதிகளையும் வருவாயில் ஒரு பங்கையும் மாற்றினார். ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு இணங்க சூரத் மற்றும் பருச் மாவட்டங்கள் ஆங்கிலேயர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

விளைவுகள்:

பதிலுக்கு ஆங்கிலேயர்களிடம் இருந்து 2500 வீரர்களை ரகுநாத் ராவ் பெற்றார். பிரிட்டிஷ் கல்கத்தா கவுன்சில் சூரத் ஒப்பந்தத்தை ஏற்கவில்லை மற்றும் இந்தியாவின் எதிர் பக்கத்தில் அதை ரத்து செய்ய கர்னல் உட்டானை புனேவுக்கு அனுப்பியது. 1777 இல், நானா ஃபட்னாவின் ஒப்பந்தத்தை முறித்தார். புனே திசையில் துருப்புக்களை அனுப்புவதன் மூலம் ஆங்கிலேயர்கள் பதிலடி கொடுத்தனர். மராட்டிய குதிரைப்படை ஆங்கிலேயர்களை சுற்றி வளைத்து, அவர்களை தாக்க "எரிந்த பூமி" தந்திரத்தை பயன்படுத்தியது.

ஆங்கிலேயர்கள் தலேகானுக்கு திரும்பத் தொடங்கியபோது அவர்கள் வட்கோவிற்கு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. 1775 முதல் பம்பாய் அரசாங்கம் பெற்ற அனைத்து நிலப்பரப்பையும் விட்டுக்கொடுக்கக் கட்டாயப்படுத்திய வாட்காவ் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம், ஆங்கிலேயர்கள் இறுதியில் கைவிட்டனர். வங்காளத்தில் இருந்த பிரிட்டிஷ் கவர்னர் ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இந்த ஒப்பந்தத்தை நிராகரித்து இராணுவத்தை அனுப்பினார். ஆகஸ்ட் 1780 இல் கேப்டன் போபம் தலைமையிலான இரண்டாவது வங்காளப் படை குவாலியரைக் கைப்பற்றியது. ஹேஸ்டிங்ஸ் தலைமையிலான மற்றொரு குழு மகாதாஜி ஷிண்டேவைத் தூரத்தியது.

விளைவாக:

ஷிண்டே இறுதியில் பிப்ரவரி 1781 இல் சிக்ரியில் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். தோல்விக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, ஷிண்டே சல்பாய் ஒப்பந்தத்தை முன்மொழிந்தார், இது இளம் மாதவ்ராவை பேஷ்வாவாக அங்கீகரித்து ரகுநாத் ராவுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கியது. ஹேஸ்டிங்ஸ் மற்றும்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

ஃபட்னிஸ் இந்த ஒப்பந்தத்தை மே 1782 இல் கையெழுத்திட்ட பிறகு ஜூன் 1782 இல் ஒப்புதல் அளித்தனர்.

இரண்டாம் ஆங்கிலோ-மராத்தா போர்:

இரண்டாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போரின்போது, ஐக்கிய இராச்சியம் மற்றும் இந்தியாவில் மராட்டியப் பேரரசு மீண்டும் ஒருமுறை (1803 முதல் 1805 வரை) போரிட்டன. பாஜிராவுக்கு ஆதரவாக, ஆங்கிலேயர்கள் செப்டம்பர் 23, 1803 இல் மராத்தா கிளர்ச்சியாளர்களை வீழ்த்தினர், பின்னர் பாசீன் ஒப்பந்தத்தின்படி அவரை மீண்டும் ஆட்சியாளராக நியமித்தனர். சர் ஆர்தர் வெல்லஸ்லி நாக்பூர் மற்றும் பெராரின் கலகக்கார போசலே மன்னர்களையும், குவாலியரின் சிந்தியா மன்னர்களையும் தூக்கியெறிந்தார்.

இந்தாரின் ஹோல்கர் மன்னர்கள் இறுதியில் போரில் இணைந்தபோது தோற்கடிக்கப்பட்டனர். 1805 இல் அமைதி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானபோது, மராத்தியர்களிடம் இருந்து ஓரிசா மற்றும் மேற்கு குஜராத் மற்றும் புந்தேல்கண்ட் பகுதிகளை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றினர், இருப்பினும் அவர்கள் மத்திய இந்தியாவின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் சுதந்திரமான ஆட்சியை வைத்திருந்தனர். ராஜஸ்தான் இன்னும் பெரும்பாலும் சிந்திய மகாராஜாக்களால் ஆளப்பட்டு ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

படிப்புகள்:

ஏப்ரல் 1, 1801 அன்று யஷ்வந்த்ராவ் ஹோல்கரின் சகோதரரான வித்துஜி ஹோல்கரை பேஷ்வா கொடூரமாகக் கொன்றார். கொந்தளிப்பு நீடித்ததால், யஷ்வந்த் 1802 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 25 ஆம் தேதி, பூனாவுக்கு அருகிலுள்ள ஹட்ப்சரில் பேஷ்வா மற்றும் சிந்தியா துருப்புக்களை உறுதியாகத் தோற்கடித்து, அமரிக்ரோவின் மகனான அமரிக்ரோவின் மீது நிறுவினார். சிம்மாசனம். பாஜிராவ் II, டிசம்பர் 31, 1802 இல், ஆங்கிலேயர்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார்.

பஸ்சின் உடன்படிக்கையில் (1802) பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கு பேஷ்வா ஒப்புக்கொண்டார். நிறுவனத்திடமிருந்து உள்ளூர் காலாட்படையை (குறைந்தபட்சம் 6,000 வீரர்கள்) பெறுவதற்கு, நிரந்தரமாக தனது பிரதேசத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, நிலையான விகிதத்தில் கள பீரங்கி மற்றும் ஐரோப்பிய பீரங்கி பணியாளர்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். போர்ப் போக்கில் சூரத்தை கைவிடவும், ரூ.5 கோடி மதிப்புள்ள நிலங்களை மாற்றவும் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. நிறுவனத்திற்கு 26 லட்சம், மற்றும் நிஜாமின் டொமைன் மீதான செளத் உரிமைகளை கைவிட வேண்டும்.

வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுடனான அவரது தொடர்புகளை ஆங்கிலேயக் கட்டுப்பாட்டிற்குச் சமர்ப்பிக்கவும், நிஜாம் அல்லது கெய்க்வாட் உடனான அனைத்து மோதல்களையும் நிறுவனத்தின் நடுவர் மன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கவும் போர் ஒப்பந்தத்தின் படிப்புகள் உருவாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களுடன் போரிடும் நாட்டிலிருந்து எந்த ஐரோப்பியர்களையும் வேலைக்கு அமர்த்த வேண்டாம் என்றும்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

அவர் ஒப்புக்கொண்டார். பேஷ்வா துணைக் கூட்டணியில் சேர விரும்பியபோது, சிந்தியாவும் போன்ஸ்லேயும் மராட்டிய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க முயன்றனர்.

இருப்பினும், சிந்தியா மற்றும் போன்ஸ்லேவின் கூட்டுப் படைகள் ஆர்தர் வெல்லஸ்லியின் தலைமையில் ஆங்கிலேய இராணுவத்தால் நசுக்கப்பட்டன, ஆங்கிலேயருடன் தனித்தனி இரண்டாம் நிலை ஒப்பந்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தியது. 1804 இல் யஷ்வந்த்ராவ் ஹோல்கர் ஆங்கிலேயருடன் போரிட இந்திய மன்னர்களின் கூட்டணியை அமைக்க முயன்றார். இருப்பினும், அவரது முயற்சி ஒரு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கிலேயர்கள் மராட்டியர்களை தோற்கடித்து, அவர்களை அடிமைகளாக கட்டாயப்படுத்தி, பிரித்தனர்.

விளைவாக:

இந்தப் போர்களில், மராட்டிய இராணுவம் ஆங்கிலேயர்களால் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1803 இல் சிந்தியாக்கள் சுர்ஜி-அஞ்சன்கான் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டபோது ரோஹ்தக், கங்கா-யமுனா தோப், குர்கான், டெல்லி-ஆக்ரா பகுதி, ப்ரோச், ஏராளமான குஜராத்தி மாவட்டங்கள், பந்தேல்கண்டின் பகுதிகள் மற்றும் அகமதுநகர் கோட்டை ஆகியவை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

1803 ஆம் ஆண்டில் போன்ஸ்லேஸ் கையெழுத்திட்ட தியோகான் உடன்படிக்கை, கட்டாக், பாலசோர் மற்றும் வார்தா நதியின் மேற்கில் உள்ள பகுதியை ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுத்தது. 1805 ஆம் ஆண்டில், ஹோல்கர்கள் ராஜ்காட் உடன்படிக்கைக்கு ஒப்புக்கொண்டனர், இது பிரிட்டிஷ் டோங்க், பூண்டி மற்றும் ராம்புராவை வழங்கியது. மோதலின் விளைவாக மத்திய இந்தியாவின் பெரும் பகுதிகளை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றினர்.

மூன்றாம் ஆங்கிலோ-மராத்தா போர்:

1817 முதல் 1818 வரை நீடித்த மூன்றாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போரின்போது இந்தியாவில் மராட்டியப் பேரரசுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்கள் களமிறங்கினார்கள். இறுதியில் இந்தியாவின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளை இங்கிலாந்து கைப்பற்றியது. பிரிட்டிஷ் கவர்னர் ஜெனரல் லார்ட் ஹேஸ்டிங்ஸ், பிண்டரே கொள்ளையர் குலங்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க மராட்டியப் பகுதிக்குள் படையெடுப்பைத் தொடங்கினார்.

ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக குவாலியரை தளமாகக் கொண்ட சிந்தியாவின் சிப்பாய்கள் கிளர்ந்தெழுந்த போதிலும் மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் ராஜஸ்தானின் கட்டுப்பாட்டை இழந்த போதிலும் நடுநிலையாக இருக்க அவரை பிரிட்டிஷ் இராஜதந்திரம் நம்ப வைக்க முடிந்தது. அவரது மாகாணத்தின் பெரும்பகுதி பம்பாய் ஜனாதிபதியின் கீழ் இருந்தது. இருந்தபோதிலும், சதாரா மகாராஜா 1848 ஆம் ஆண்டு வரை அதிகாரத்தில் இருந்தார், பம்பாய் அரசு அவரது சமஸ்தானப் பகுதியைக் கைப்பற்றியது.

**MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT**

பிரிட்டிஷ் இந்தியா சவுகர் மற்றும் நெர்புடா பிரதேசங்களைப் பெற்றது, இது வடக்கு நாக்கூர் போசலே சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள புந்தேல்கண்டில் பேஷ்வாவின் பிரதேசங்களைக் கொண்டிருந்தது. சமஸ்தானமாக மாறியதன் மூலம், இந்தூர், குவாலியர், நாக்கூர் மற்றும் ஜான்சி ஆகிய மராட்டிய அரசுகள் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டன. மூன்றாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போருக்குப் பிறகு, சட்டஜ் ஆற்றின் தெற்கே நவீன இந்தியாவை ஆங்கிலேயர்கள் நடைமுறையில் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர்.

பூனாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் ரெசிடென்சி பேஷ்வாவால் தாக்கப்பட்டது. நாக்கூரின் அப்பா சாஹிப் நாக்கூர் வீட்டைத் தாக்கியபோது, ஹோல்கர் போருக்குத் தயாராகத் தொடங்கினார். இருப்பினும், மராட்டியர்கள் அந்த நேரத்தில் இழந்த ஒரு சக்தியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அனைத்து கூறுகளையும் கிட்டத்தட்ட இழந்தனர்.

ஒவ்வொரு மராட்டிய மாநிலத்தின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக சூழல்கள் ஒழுங்கற்றதாகவும் பயனற்றதாகவும் இருந்தன. ஜஸ்வந்த்ராவ் ஹோல்கர் காலமான பிறகு, ஹோல்கர்களின் விருப்பமான எஜமானியான துளசி பாய் பூனாவின் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றினார். அவள் ஒரு புத்திசாலி மற்றும் கற்றறிந்த பெண்ணாக இருந்தபோதிலும், பல்ராம் சேத் மற்றும் அமீர்கான் போன்ற சில பயனற்ற ஆண்களின் செல்வாக்கு அவளை வெற்றிகரமாக நாட்டை ஆளவிடாமல் தடுத்தது.

குவாலியரில் சிந்தியா மற்றும் நாக்கூரில் உள்ள போன்ஸ்லே ஆகிய இரண்டும் வீழ்ச்சியடைந்தன. எனவே, ஆங்கிலேயர்களால் கடுமையாகப் பதிலடி கொடுப்பதன் மூலம் பேஷ்வாக்கள் மீண்டும் மராத்தா கூட்டமைப்பு மீது அதிகாரம் செலுத்துவதைத் தடுக்க முடிந்தது.

விளைவாக:

கிரகியில், ஹோல்கர் மஹித்பூரில் தோற்கடிக்கப்பட்டார், போன்ஸ்லே சிதாபுல்டியில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பல முக்கிய ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. ஜூன் 1817 இல், பேஷ்வாவுடன் பூனா ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. நவம்பர் 1817: சிந்தியாவுடன் குவாலியர் ஒப்பந்தம். ஜனவரி 1818 இல், மண்ட்சூர் மற்றும் ஹோல்கர் மண்ட்சூர் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர். ஜூன் 1818 இல், பேஷ்வா இறுதியாக சமர்ப்பித்தார், மராத்தா கூட்டமைப்பு கலைக்கப்பட்டது.

பேஷ்வாக்கள் முறை படிப்படியாக கைவிடப்பட்டது. பேஷ்வா பாஜிராவ் கான்பூருக்கு அருகில் உள்ள பிதூரில் ஒரு பிரிட்டிஷ் காவலராகப் பட்டியலிடப்பட்டார். பிரதாப் சிங் என்ற சிவாஜியின் நேரடி வழித்தோன்றல் பேஷ்வாவின் பிரதேசங்களில் இருந்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய சமஸ்தானமான சதாராவின் ஆட்சியாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.